

Utolsó könyörgés

*Ti boldog vértanúk, nem élek én se,
Kihült az én szívem tüzes verése,
Szájam fehér, a csontom is csikordul,
Barátaim, csillag-szívem kicsordul.*

*Csillag-szemem kifolyt a másvilágba,
Szemgödrömet a fájdalom kívájsza,
De nem zajongtam, bátran verekedtem,
Fogadjatok be, többet nem tehettem.*

*Halottaim, a síri seregekbe,
Kérlek nagyon, már engem vegyetek be,
Ne hagyjatok itt vesztegelni holtan,
De éljek én is lázadó síromban.*

*Mert akinek a szívét kiszakasztják
A szolga-földön érted, szent szabadság
Azt meg nem ölte sem bitó, sem inség,
A föld alatt is csöngeti bilincset.*

*A föld alatt s a forró csillagokban
A holtak forró zendülése dobban,
A föld alatt is szabadságot zengnek
A meggyalázott szolga-nemzeteknek.*

*A bordám lesz a szüntelen tanúság,
Hogy aki bátran tékozolta húsát
És haldokolva bátor volt a dalra,
Nem lobban el a költő forradalma.*

*Az ütközetben láttatok halottak,
Hogy ordítottam itt a magyaroknak,
De élni már az élet nem elég jó,
Az élhet már csak, aki halni méltó.*

*A földi tájon hasztalan hörögnék,
Hát küzdj velem te kétszeres öröklét,
Az életem már hasztalan emíten,
A szabadságért mindent végbe vittem.*

*Te vértanúság, jöjj el végre, jöjj el,
A csillagokban hadd legyek örök jel,
Hadd küzdjek már a síri seregekben
A szabadságért holtan verekedjem.*

HORVÁTH BÉLA